

מוקדש להצלחת התורמים היקרים ובני משפחתם: אור בן רחל, משה בן עליזה, קורל בת ענת, צדוק בן עמליה, ברק נחמן בן אסתר, יעקב בן מירב, שילת בת נורית, יחזקאל בן מרים, אריאל יצחק בן אסנת, איתמר בן שושנה, רועי בן דליה, ניב בן לימור, עמית בן לימור, לימור בת חנה, בר בן רחל, ליעד בן אורנה, שי בן ענת, עומרי חיים בן רינה, מתי בן רבקה, בראל יצחק בן עדנה, יעקב בן אורנה, נסיה בת חיה אופק, אלעד בן אחובה, גל בן זוהרה, יוסיאל בן שושנה, ערד בן שושנה, פנחס בן דליה, איתי בן אלונה, חן בן ג'נט, סהר בן שלומית, עידן בן איריס, שלו בן סוזן, משה בן אתי, מלכה בת יעל, הרה"צ ישראל בן לאה אסתר, הרב יהודה בן חיה אסתר, הרב אפרים דב בן דבורה ולהבדיל, ל"ע: עליזה בת מרים, רחל בת מלכה, רון בן סימה, עמרם בן לולו, בלה בת שרה חיה, אורי בן פרלה, דייוויד בת נעמה, חנה בת סילביה, לב בן אחובה, אברהם בן ימנה

ע"פ פסק של הרב זילברשטיין אנו מבקשים לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו

גיליון:

166

תשפ"ה

זשיבת נפש

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות
המעוררים לקיום התורה מתוך אמונה ושומחה

במדבר

איך זוכים לזה?

מה הדרך לקבלת התורה

ידוע שאנו רגילים לקרוא פרשת במדבר, לפני מתן תורה, ועל כרחינו שיש בזה הכנה גדולה ליום הזה, ואנו רואים בפרשה זאת את סדר הדגלים, וסדר הליכת ישראל במדבר, והפילגו חז"ל במדרשים מאוד מאוד בעוצם מעלת הדגלים וסדר הליכת ישראל במדבר ויש בזה סודות גדולים.

אמנם לעניינו, יש להסביר על פי דברי מוהרנ"ת בליקוטי הלכות על הפסוק "וספרתם לכם", ותורף דבריו- שכידוע ספירת העומר היא מצוה שהיא הכנה לקבלת התורה, וכמו שמוזכר ב"חינוך", שאנו סופרים כל יום ומתקנים מידותינו על מנת לזכות סוף כל סוף לקבלת התורה כראוי, **אלא שפעמים האדם נחלש ובעיקר מחבריו שרואה שהם הרבה יותר כשרים ממנו ומצליחים הרבה יותר, וזה שובר אותו ומקרר אותו מעבודת התשובה ומלימוד התורה**

ספור לעצמך

ולכן באה התורה ואמרה "וספרתם לכם", **לכם דייקא!** שכל אחד יספור לעצמו ולא יסתכל על חברו כלל, כי באופן שהסתכלות על השני שוברת ומעציבה אותי למה גם אני לא זוכה לזה, אז צריך שלא להסתכל עליו, כי במקום לעורר אותי בבחינת קנאת סופרים תרבה חכמה, זה להפך שובר אותי ומקרר אותי, ולפעמים אדם מרוב קנאה ותחרות כבר נכנס לתחום בחירו ועושה דברים שלא שייכים אליו, כי רוצה להתחרות בחבירו ורוצה "לזכות כמוהו" **ובאמת זה זה לא עולה בידו.**

וכבר אמר אחד מגדולי החסידים שכידוע נשמות ישראל הם כנגד אותיות התורה ואמנם אם חסר אות אחת בספר הוא פסול ולכן צריך אחדות גדולה, שלא יהיה איזה יהודי שיוצא מן השורה, אך גם אם האותיות דבוקות אחת לשניה אז גם באופן כזה הספר פסול כידוע.

ולכן צריך חכמה גדולה בענין זה איך למרות האחדות והאהבה שחייבת להיות בין החברים, מצד שני לא להישבר כלל מחבריי אף על פי שאני רואה שהם כשרים ממני עשרת מונים, וצריך להשכיל היטב איך להכין את עצמי לקבלת התורה לפי מדרגתי הפרטית.

מעלת היום

ידוע מהספרים הקדושים מגודל מעלת היום הקדוש והנורא יום מתן תורה, ומבוא באר"י הקדוש שבכל שנה בכל מועד מתעוררים שוב האורות שהתגלו בשעתו, ולענייננו בשבוע הקרוב יחול חג השבועות חג מתן תורה, ויתגלו שוב האורות הקדושים, וצריך להשכיל איך גם אנו נשאב אלינו את מימי הישועות הללו 'אין מים אלא תורה'

וכידוע שביום מתן תורה התרפאו כל החולים, וכל בעלי המומין, ולא היה שום מניעה לזכות לקבל את התורה הקדושה, לא בבריאות ולא בממון ולא בשאר דברים, וכן גם היום אם נזכה להתעורר ביום הקדוש והנפלא והנורא הזה לקבל כראוי את התורה ודאי נמשיך על עצמנו את ההשפעות הנפלאות של היום הזה.

תקבל כח ללמוד כל השנה

ובכח היום הזה יש להמשיך התחזקות לכל השנה, וכפי המידה שיקבל על עצמו ביום זה לעסוק בתורה ולהתקרב אליו יתברך ככה ימשיך על עצמו בכל השנה כח וחשק לקיום תורה ומצוות, וידוע כמה האר"י הקדוש הפליג במעלת הלילה הזה ואמר שהוראת חיי האדם בשנה הקרובה תלויה בעסק התורה בלילה הזה, ואם יזכה לעסוק בתורה כל הלילה ולא ישן כלל, מובטח לו שעלתה לו שנתו, כך מובא באריז"ל, ומפה יקח לקח כל אחד ויבין גודל עוצם מעלת היום הזה.

לקבל בכל פעם מחדש

ויש לשאול והרי כבר קיבלנו את התורה לפני שלושת אלפים ושלוש מאות ושלושים ושבע שנים ומה יש לחדש בשנה הזאת שלא קיבלנו לפני כן?

ובאמת צריך בכל שנה ואפילו בכל יום לקבל את התורה מחדש, כי כידוע שיהודי מחליט שהוא רוצה להתחזק באיזה הנהגה טובה ולתקן מעשיו, היצר הרע אורב ומפיל אותו שוב ושוב, וגם היצר מתחזק לעומתו.

וצריך התחזקות גדולה ועקשנות, להתחדש בכל פעם ולהתחיל שוב לנסות לקבל עלי קיום התורה כראוי. והיא כל עבודת איש הישראלי כל ימי חייו, להתחזק בכל יום עוד ועוד בקיום התורה.

לא להסתכל לצדדים

זה צריך לדעת שאי אפשר לזכות לזה - שלא להסתכל לצדדים, אלא רק על ידי שאדם שמח בחלקו שלו, ויודע את מקומו ושמו בו!

כי כשהאדם לא שמח במעשיו אז על פי רוב מתעורר אצלו הסתכלות הצידה, כי במה שיש לו הוא לא שמח ולא מחיה את עצמו כלל, וממילא מסתכל לצדדים אולי יראה שם משהו מעניין ואז הוא נחלש יותר כי נדמה לו שלחבר יש יותר ממנו. (וענין זה הוא בין בגשמיות ובין ברוחניות אך הרחבנו הענין דווקא בצד הרוחני)

זה עוצם מעלת הדגלים שכל אחד ידע את מקומו וישב עליו, ולא התעורר לשבת על מקומו של חברו, אע"פ ששבט לוי היה מסביב לארון והקרובים ביותר לארון, אף אחד לא ניסה לחצות את הקו ולא התרעמו למה הם, (אע"פ שהכל היה על פי הדיבור, למרות כן כולם קיבלו זאת באהבה והבנה וזה מעלתם ששמחו במקומם)

מה עם שאיפות?

ואם לחשך אדם, וכי הסתכלות שכזאת (להיות שמח בחלקי) האם זה לא יעצור אותי מלהתפתח, אולי זה מקרר לי את השאיפות? לכאורה נראה כן!

אמנם יש לדעת, שהיצר הרע הוא חכם גדול, ואין הוא רוצה בטובת האדם, ולרוב בפרט בדורנו הוא משתמש ברצון המופרז, ובמידת הקנאה בין החברים, להפיל את האדם ולא לעורר אותו! וזה רואים בחוש שכמעט רוב ככל נפילות האדם כי נחלש בדעתו ממה שעובר עליו ובעיקר שרואה שחבריו זוכים יותר ממנו, שם עיקר נפילתו, ואם היה משכיל לשמוח בחלקו איך שיהיה היה מתעורר הרבה יותר.

ואין צריך לומר שכזה דבר לא נקרא שאיפות ורצונות אלא רק רצון שלא שייך אלי כרגע וזה רק על מנת לשבור, זה בונה על מנת לסתור! ולעומת זאת השמח בחלקו הוא סותר על מנת לבנות כי לכאורה נראה שסותר את עצמו שמסתפק במועט אלא זה שזה לצורך בניה והבן היטב כי אי אפשר לבאר הכל בכתב.

איזהו עשיר?

ידועים דברי חז"ל באבות (פרק ד' משנה א') איזהו עשיר השמח בחלקו והסביר מוהרנ"ת שכשהוא שמח בחלקו הוא נהיה עשיר באמת, כלור משחז"ל נתנו עצה לעשירות, והיא להיות שמח בחלקו.

והרעיון בזה שכשהוא מעריך את מה שיש לו אז הוא מתעורר לעשות עוד ועוד, וזה בדוק ומנוסה שכשאדם מתעורר להסתכל על מעשיו הטובים ולשמוח בהם זה מעורר אותו לעשות עוד עוד.

איך נפוליאון הצליח כ"כ

ידוע שנפוליאון שהיה איכר פשוט הפך להיות מצביא גדול עד שבסוף נהיה מלך של כל צרפת וכבש מדינות רבות, והרבה תמנה, מה היה סוד ההצלחה שלו, וראיתי בגיליון הנפלא 'עלה לתרופה' פרשת אמור, שנפוליאון היה מחשיב מאוד את חיל התזמורת שלו ובכל פלוגה וחטיבה היה מתלווה חיל תזמורת שהיה משמח את החיילים כי הקפיד מאוד שהחיילים יהיו בשמחה ובמצב רוח טוב וזה מעלה להם את המורל, מה שאין כן

שאר צבאות העולם היו החיילים תמיד במצב רוח רע ובאפיסת כוחות ודאגות ופחדים, כי המורל והבטחון הוא נצרך מאוד, ומפורסם פסק בשם הרב אלישיב זצ"ל שמורל במלחמה זה ענין של פיקוח נפש.

תחשיב כל מעשה

ועיקר עלית המורל אצל האדם היא ע"י שמתבונן היטב, ומדגיש מעשיו הטובים, ומקיים ויגבה ליבו בדרכי השם, ומחיה עצמו במעשיו הטובים, ומפורסם ששאלו פעם את החתם סופר זיע"א איך זכית והגעת להיות החתם סופר, וענה להם בחמש דקות! וכשראה את הבעת הפליאה שלהם, הסביר את עצמו, שהגם שראה שיש לו רק חמש דקות ללמוד אז הוא ניצל אותם, וכך זכה לגדול ולהיות החתם סופר זיע"א.

ואולי אפשר להסביר עוד, את שורש ההנהגה, שהעיקר שיהיה שמח בכל מעשה טוב ואפילו הקטן ביותר ומתוך כך מתעורר לשמור ולנצור כל רגע, כי הדר לזכות לשמירת הזמן ולניצול כל הרגעים היא להחשיב את הרגעים אפילו הקטנים, שהרי ששמח בכל מעשה אפילו הקטן שבהם, ממילא מתעורר לעשות עוד עוד, וזה שכל פשוט.

וזה כל ענין ספירת העומר להחשיב את הימים ולספור כל יום בפני עצמו וכמו שאמר מוהרנ"ת שזה ענין להחשיב כל יום יום ולדעת שכל יום בפני עצמו הוא יקר, ולענייננו לא רק כל יום אלא גם רגעים, בבחינת "לרגעים אבחנונו", שצריך לייקר כל רגע וכל מעשה ולשמוח בו להיות שמח בחלקו גם ברוחניות וזה לא סותר לשאיפות, כי צריך לשאוף ולהשתוקק היטב לקבלת התורה כראוי אך עד אז צריך גם כן לשמוח מאוד בכל מעשה ולהחיות את עצמו בזה ומתוך כך יתעורר היטב לעשות עוד ועוד, שבת שלום ומבורך!

שבת שלום ומבורך!

מעשה צדיקים

רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זיע"א יום ההילולא ט' סיון

בילדותו ישב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב בלילה עם אביו ולמד. שאלו אביו: איך אתה מפרש את המאמר של חז"ל (חגיגה יב, ע"ז ג): כל העוסק בתורה בלילה חוט של חסד משוך עליו ביום, והרי אנו עמלים בתורה בלילה וסובלים ביום? היכן החוט של החסד?

העובדה שאין אנו משגיחים על הדחקות ומתוך סבל קמים כל לילה ועוסקים בתורה, זה החוט של החסד... (זכרונם לברכה)

תלמידו של רבינו יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל, הרה"ק האמרי יוסף זצ"ל כתב אודותיו בזה"ל: גודל שקידתו היה דבר הפלא, כי אף שגם אלפים מישראל השכימו לפתחו להתפלל בעדם, לא דיבר עם בני אדם בכל המעת לעת יותר מג' או ד' שעות לכל היותר, והשאר היה מתבודד בינו לבין קונו, ועוסק בתורה ותפילה, כי אכליתו היתה מעט מזעיר.

ובימי חרפו למד פשוטות טורים ושו"ע, והיה בקי בהוראה כאחד הגדולים, ובסוף ימיו היה לימודו בסודות התורה ובפרט בזוהר הקדוש היה שעשועים אצלו יום יום אשר למד בהתלהבות גדול וכו'... חוץ ממשניות וגמרא ותנ"ך שהיה עוסק בכל יום ושו"ע אורח חיים, וחוץ מספרי האר"י החי והבעל שם טוב הקדוש וכו'... (לקוט מהרי"א ע"מ שג')